

[Holmberg.]

dersen nævnte, at de forskellige virksomheder ikke kunne være med i konkurrencen på grund af de høje transporttakster. Men forslaget her hjælper jo ikke så forfærdelig meget. Jeg skal senere vende tilbage til ministerens argumentation og også til hr. Arne Larsens bemærkninger i forbindelse med en omtale af andre former, hvorunder man måske kunne hjælpe lidt mere.

Hr. Arne Larsen talte om det samme, en virkelig nedsættelse af transportudgifterne, og i den forbindelse nævnte han turismen. Som hr. Kofoed har været inde på, er denne argumentation i forbindelse med turismen en argumentation, som ikke holder, da persontrafikken jo ikke er med her. Mon hr. Arne Larsen kan give mig bare ét eneste eksempel på, at det bliver billigere for en egn og et område, at staten overtager private virksomheder? Jeg garanterer for, at hr. Arne Larsen kommer i vanskeligheder, hvis han skal nævne bare ét eneste eksempel. I almindelighed sker det modsatte. Det kan da godt være, at det kan komme en egn til gode, men at skatteyderne så kommer til at betale en del mere, er da ganske sikkert. I almindelighed er det betydelig dyrere, når staten overtager en virksomhed, og som jeg gjorde opmærksom på i mit første indlæg, kan de herrer være ganske sikre på, at personaleudvidelsen nok også vil blive af et ret stort omfang, hvis staten overtager 66-selskabet, hvad den måske gør.

Jeg var lidt forbavset over ministerens argumentation. Når ministeren hæver røsten og slår i bordet, kunne det måske skyldes, at argumentationen ikke er særlig god. Det er da rigtigt, at der er en form for uklarhed i forbindelse med hr. Kofoeds stillingtagen — og det kan vi måske af mange forskellige grunde forstå, det må hr. Kofoed selv klare — men på mit partis vegne synes jeg egentlig jeg udtalte mig klart nok, da jeg nævnte det rigtige i at trække forslaget tilbage, fordi vi mener, forslaget er forkert. Det er vor argumentation. Hvis udvalgsforhandlingerne begynder, hvad de jo gør, er det klart, at vi vil deltage i udvalgsarbejdet og også stille de forslag til ændringer, som vi finder indebærer en bedre løsning end ministerens forslag, det er da en selvfølge. Men ministeren nævnte ikke ét eneste alternativ; så vidt jeg ved, kan ministeren godt høre

uden briller. Ifølge de oplysninger, vi nu har fået fra hr. Kofoed, ligger havnetaksterne ca. 90 pct. højere end i andre havne, der kan sammenlignes med de bornholmske, og hvis taksterne skulle nedsættes, så de kom på linje med de øvrige, ville udgiften ligge på omkring 2 mill. kr. Der ville altså blive tale om en hjælp af samme størrelsesorden netop til Bornholm.

Nu er forhandlingerne jo ført, og jeg kan godt forstå, det kan være ubehageligt for ministeren at tage lovforslaget tilbage — han har jo åbenbart bundet sig, og det er også muligt, han har 1 eller 2 stemmer i overtal. Men hvis forhandlingerne ikke havde været ført, havde selskabet jo sejlet videre. Det er ikke et selskab, der på nogen måde er i vanskeligheder, tværtimod. Det er, som jeg nævnte før, et godt konsolideret selskab. Der har ingen problemer været, og selskabet havde nok fortsat med at sejle aligevel.

Vi vender tilbage til spørgsmålet om alternativer under udvalgsarbejdet, naturligvis, også med forslag ud over havnetaksterne, som jeg nævnte. Vi skal nok komme med konkrete forslag senere. Men at vi kunne „redde“ Bornholm ved, at staten overtog 66-selskabet med de relativt små beløb, det drejer sig om her, det turde være en stor misforståelse.

Gudme: Ministeren er en voldsom herre at komme i klammeri med. Han går frem efter princippet, at det bedste forsvar er et angreb, og den bedste måde at svare på et spørgsmål på, det er at stille et nyt. Ministeren starter med at sige, at VKR-partierne tilstræber i deres tale om denne sag bevidst uklarhed. Det synes jeg er en stærk påstand. Jeg vil da i hvert fald gerne holde for, at den tale, jeg holdt i dag, bevidst tilstræbte klarhed. Jeg prøvede på så tydeligt, som jeg var i stand til det, at give udtryk for vores vilje til at hjælpe Bornholm og at hjælpe Bornholm med det samme. Jeg prøvede på at give udtryk for, at vi ikke følte os overbevist om, at det forslag, som ministeren har fremsat, er den rigtige måde at hjælpe på, men at det intet ændrede ved, at vi gerne vil hjælpe Bornholm og om fornødent også gerne hjælpe Bornholm effektivere, end ministerens forslag giver udtryk for.

Når vi nu taler om bevidst eller ubevidst